

בס"ד ז' תמוז ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19:29
 צאת השבת - 20:20
 רבנו תם - 21:16
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 675
 @ תחילת "ברכת הלבנה" במוצאי שבת משעה 21:33
 @ כל המעוניין להקדיש את העלון לרפואה והצלחה, פרנסה טובה, נחת ושלווה או להבדיל לעיני יקיריו. פרטים במערכת העלון : **054-7743834**

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת והצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "ויפתח הגלעדי" (שופטים יא')

פרשת חוקת

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלנייני הפרשה:

- ← פרה אדומה - הכהן מטוהר את הטמאים.
- ← דינים שונים באשר לטומאת המת.
- ← מות מרים - חוסר מים לבני ישראל.
- ← ה' אומר למשה לדבר אל הסלע, ולהוציא מים.
- ← משה "חוטא" ומכה בסלע ולא מדבר אליו.
- ← תאור מיוחד לאופן פטירת אהרון הכהן.
- ← נְקֻשׁ הנחושת. (כל הנשוך ראה אותו וחי).

זאת חקת התורה אשר צוה ה' (י"ט ב')

מובא במדרש שוחר טוב: כשהגיע שלמה לפרשת פרה אדומה אמר: אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני. אפשר לפרש על פי מה שאמרו חז"ל: הסיבה שהתורה לא נתנה טעם בכל המצוות, משום שראתה שבשלוש מצוות שנתנה בהם טעם שהמלך לא ירבה לו נשים ולא ירבה לו סוסים ולא ירבה לו כסף וזהב, בא שלמה ואמר אני אעבור ולא אחוש לטעם ובכל זאת נכשל. לכן לא נתנה טעם לשאר המצוות. זהו שאמר: אמרתי אחכמה - למה פרשת פרה אדומה חוקה בלי טעם? והיא רחוקה - שלא הבנתי טעמה. וזה הוא ממני, שעברתי על גי מצוות שנתנה בהם התורה טעם.

ואסף איש טהור" (י"ט ט')

מובא במסורה: ואסף איש טהור. ואסף המצורע. ואסף נדחי ישראל. הפירוש על פי מה שאמרו רבותינו בגמרא (סנהדרין צ"ח): ואמר רבי יוחנן אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי או כולו חייב. זהו רמז המסורה: ואסף איש טהור - וישראל ייאספו בארץ ישראל וייגאלו בהיותם דור שכולו זכאי וטהור. ואסף המצורע - או שיהיו בדור שכולו חייב. בחינת אדם מצורע. באחד משתי הדרכים הללו: ואסף נדחי ישראל - שיהיה קיבוץ גלויות וגאולה שלימה במהרה בימינו.

זאת חקת התורה... (י"ט ב')

שלוש פרשיות קרה, חקת, בלק אלו כנגד שלשת ה-פי"י מעשרת הדברים שנבראו בערב שבת בין השמשות. פי הארץ, פי הבאר, ופי האתון. פי הארץ-פרשת בלועי קרח. פי הבאר' זה פרשת חוקת. פי האתון' זה פרשת בלק. מקובל מהקדמונים מתוך יספר אגן' אם בא לאדם מחשבה רעה בתפילה שיאמר שלושת ה'פי' וזה יועיל להוציא מחשבות רעות. ומכל מקום לא בתפילת העמידה אלא לפני... (בני יששכר) (ב. בר דין הי"ו)

והפשיט את אהרן" (כי כ"ו)
 מובא בספר "מגלה עמוקות" הטעם שלא ביקש אהרן להיכנס לארץ כמשה, לפי שראה שעתידיה נשמתו להתגלגל בעזרא בסוד: הוא עזרא שעלה מבבל (עזרא ז'). וכיוון שהיה עתיד להיכנס לארץ ישראל בגלגולו בעזרא, לכן לא התפלל. וזה הרמז בפסוק: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו. אלעזר - אותיות לעזרא בנו. כי גלגול א' נקרא אב וגלגול ב' נקרא בן. לומר, כי הוא עתיד לבוא בעזרא, וזהו שאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבוא אל הארץ. תיבות "לא יבא אל" - נוטריקון: אבל אהרן יבא בעזרא להיכנס אתו לארץ. (קול התור)

אז ישיר ישראל" (כ"א י"ז)

כתב החיד"א בספרו "נחל קדומים" בשם חז"ל, שלא נכתב בזאת השירה לא אות ט' ולא אות צ'. ואפשר לומר על פי מה שמובא בגמרא (ב"מ ק"ז): רב נכנס לבית הקברות, עשה מה שעשה. ופירש רש"י: יודע היה לחוש על הקברות, ולהבין על כל קבר וקבר באיזו מיתנה מת. אם מת בזימנו אם בעין רעה. ואמר: צ"ט מתיים בגלל עין הרע, ואחד בידי מעים. וכבר ראית בספר "דרך ישרה" שסגולה להינצל מעין הרע היא לומר שירת הבאר. וזהו רמז אותיות צ', ט', שנחסרים כאן. שעל ידי שירת הבאר תסתלק עין הרע מצ"ט המתים מחמתה. (כה לחי)

נעברה נא בארץ" (כי י"ז)

במלך אדום כתוב: נעברה. בסיוחן כתוב: אעברה. נראה לי שבמלך אדום נאמר: וישלח משה, כיון שמשלח הוא חלק כבוד לישראל ושלח בשמם. אבל בסיוחן כתוב: וישלח ישראל, חלקו כבוד למשה להורות שהם שלוחי משה ולכן כתוב אעברה לשון יחיד.

פינת הניבים והפתגמים

גְּלָה טַפַּח וְכַסֶּה טַפְּחִים =

הַסְּתִיר יוֹתֵר מִמָּה שֶׁגְּלָה.

טַפַּח = יְחִידַת אוֹרֶךְ קֶטְנָה, פְּרוּחַב פֶּן-יָד.

דוגמה: קצין המודיעין נָהַר שֶׁלֹא לְמַסּוֹר מִיָּדַע חֲסוּי, לְכֹן גְּלָה טַפַּח וְכַסֶּה טַפְּחִים.

מקור: התיירו לו לגלות טפחים לקטנים, והוא היה מגלה טפח מאותן טפחים ומכסה טפח (נדרים דף כ עמוד ב).

"קול יען וקול אנה, קול חתן וקול כלה" מזל טוב ואיחולים לבניים לידודנו

יִצְחָק וְשִׁישְׁיָה מוֹסָאֵי הַיְיֹוּ דְזִיאֲכֵל וְזִרְיָתָה דְזִיָּיֹוּ הַיְיֹוּ לְנִישׁוּאֵי אִתֵּי הַיְיֹוּ עִם לִיָּז מִנְבִּי"ת יְהוָה שִׁיקִימוּ בֵּית נֶאֱמָן וְכֹשֶׁר בִּישְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה וְיַעֲלֶה הַקְּשֶׁר יִפֶּה לְבַנִּין עַד-עַד וְיִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת מַסּוֹרֵת הַבַּיִת הַמְּפֹאֵר. **"עַנְבֵי הַגֶּפֶן בְּעַנְבֵי הַגֶּפֶן דָּבַר נֶאֱמָה וּמִתְקַבֵּל"**

הסירו ממשול מדרך עמי!

העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל לעיני קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

בפרשת חוקת אנו מוצאים את המים בצורה בולטת מאד. 15 פעם מופיעה המילה **מים**, 9 פעמים - **מי**, 6 - **באר**, ו-3 פעמים - **נחל**. נראה שהמים קשורים לכל הפרשיות. הפרשה פותחת בפרה האדומה, שמטרתה הכנת **מי חטאת**, אחריה מופיעה פרשת **מי מריבה**. אחרי פרשת מי מריבה מופיעה הפרשה המספרת על בקשתם של בני ישראל לעבור בארץ אדום, וגם שם מופיעים המים, **"ולא נשתה מי באר"**, ו**אם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם**. הפרשה הבאה המספרת על מותו של אהרן מזכירה את **מי מריבה** פעם נוספת, גם בפרשת נחש החושת מופיעים המים בעת תלונות עם ישראל על מחסורם, בסיומה של פרשה זו מופיע **נחל זרד ונחל ארנון** שעל פי מסורת חז"ל היה שם נס גדול לעם ישראל. לאחריה באה שירת הבאר: **"באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם"**. וזה שנאמר: **"אין מים אלא תורה..."**

רפואה שלימה לאפרים באבאי בן גולשן הי"ו. הקב"ה ישלח מזוור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות ורפואה לרעייתו ובה כנה מבני"ת.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך
כאשר ילד שואל שאלות, יש לענות בסבלנות ובחיבה ולשמוח על שאלותיו של הילד אודות כל אשר הוא רואה וסביבתו, גם כאשר הילד שואל למה ישנם אנשים שאינם נוהגים כשורה וחילוניים? גם על זה צריך לענות ולא לדחות בקש, ויש לדאוג לחסנו מפני ההשפעה על ידי הסבר וחינוך נכון.

יש לנהוג עמו שמאל דוחה וימין מקרבת. מחד - השמאל דוחה, כאשר אפשרי הדבר, מונעים בתקיפות מהילד חברות עם ילדים היכולים להשפיע עליו לרעה בלי וויתור, כמו שהרמב"ם אומר פ"ו דעות "דרך האדם להיות מושפע מחבריו". מאידך - הימין מקרבת, היינו שמחנכים אותו בדרך של הסבר והדרכה לעמוד נגד הנסיונות. הרש"ר הירש (יסודות החינוך ח"א עמוד נ"ו) מתאר את הצורה הלא נכונה בחינוך כנגד העולם החילוני: "מדוע נהפך בנו של פלוני אלמוני לבן אדם קל דעת ורודף תענוגות תיכף עם עזבו את בית אביו כאשר נכנס אל העולם הגדול כפקיד או כחניך? אמנם יש לענר הורים שרים ביותר, אך בקוצר ראייתם שכחו שבנם לא ישר בביתם לאורך ימים. יש לחנך את הילד באופן כזה, שגם העולם הגדול לא יהיה לו דבר חדש לגמרי."

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לחיה אהרונם ורחל אהרונם מנבי"ת שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתן והצלחתן כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. בזכות המצוה שיזכו באושר ושלווה, פרנסה טובה ושנים רבות טובות ונעימות ויצליחו בכל מעשיהן. ולהבדיל לעיני יעקב אהרונם ברחל וברוך ז"ל

ברכה והצלחה
לאחים קשורי הי"ו בזכות קריאת התהילים שיזכו בפרנסה טובה, הצלחה בעסקיהם. רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה. ולעיני עזי קשורי בן יצחק והמוייל ז"ל

איחולים אפסיים
רוחי ושני איצקוביץ להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימתנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה. תצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה **שלמה וציפורה** איצקוביץ שירו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לדניאל ושימחה דוידה הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א לברואתם והצלחתם. בשורות טובות לבנותיהם **בת-אל אפרת ואורטל שתזכנה השנה לזיווג הגון משורש נשמתן** והצלחה **לדוד** בן שמחה שיעלה מעלה בתורה ולרפואת **מרים** בת פרי

"קול יוון וקול סאה, קול חתן וקול כלב"
מזל טוב ואיחולים לבניים **מישה ואביבה סופר** הי"ו רחמים וכל"ה **עובדיה** הי"ו לנישואי **ישראל** עם רחלי מנבי"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה
לשבתאי מוסאי בן זליכה הי"ו. הקב"ה ישלח מזוור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

בית הכנסת **"איהל מויעד"** רח' הנשיאים 3, יבנה, מזמין את כל הקהל שוחרי התורה **לשיעור מרתק ומעניין פה מפיק מרגליות ר' אבנר מוסאי הי"ו** **בשבת ב- 16:00 . מנחה ב- 17:00** **הציבור מוזמן. יוגש כיבוד עשיר.**

מרכות ואיחולים אפסיים
בזימין ואביגיל יעקובי בהגיע הבן עידן נ"י למצוות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים. ותרוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלותכם לטובה.

בריאות והחלמה איתנה :
שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו **משה נאמן בן מרים** הי"ו **מרדכי יעקובי בן ציפורה** הי"ו **אברהם נאמן בן מרים** הי"ו **ישראל פרג'י רפאל בן מרים** הי"ו **מרים דוידה בן פרי** הי"ו **גולשן באבאי בת מרים** מנבי"ת **מרים נסימי בת זליכה** מנבי"ת **לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לעיני החסיד והישר **יעקב אהרונם** בן רחל וברוך ז"ל בשבת ז' תמוז פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד כל משפחתו

לעיני הצנוע והענו **עזי תקשורי** בן יצחק והמוייל ז"ל נפטר ט"ז סיון שימליץ טוב בעד כל משפחתו

ברכה והצלחה למזכי הרבים
אהרון וצביה ג'רפי הי"ו שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה. וברכה **לאברהם ורוני גרפי** שיזכו במהרה לזרע קודש בר קיימא.

לעיני הצדיק והענו **דוד יעקובי** בן נאזי ומשיח ז"ל ביום שלישי י' תמוז 11 חודש לפקידתו.

מרכות ואיחולים אפסיים
למאיר ושירית מוסאי הי"ו להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה והצלחה לידידנו **יצחק וטובה מוסאי** הי"ו שירו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת גרפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל מזל דיין בת עליה ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שלי שלום אליהו מטודי בן מרסל ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים גרפי בן אברהם ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"יְכַפֵּס בְּיָדָיו" (במדבר פרק יט')

שאלה: מה מותר בכיבוס ומה אסור בשבת?

תשובה: המלבן את הצמר חייב חטאת והוא אחד מלי"ט אבות מלאכה ואף אם אינו מכבס את כל הבגד רק חלק ממנו, כגון שמסיר ממנו כתם חייב חטאת. פעולת הליבון היא כיבוס הצמר הגולמי מהלכלוך שנדבק בו קודם הגזיזה. המכבס בגדים הוא תולדה של מלאכת מלבן וחייב חטאת. בגד שהתלכלך מטיט או בוץ וכיוצ"ב, אם הטיט או הבוץ עדיין לחים מותר להסירם על ידי סכין או ציפורן או על ידי קינוח במטלית וכיוצ"ב, אבל צריך שישאר רושם של לכלוך בבגד, אבל לגררם עד שלא ישאר שום רושם בבגד אסור.

שריית בגד במים או המערה מים על בגד חייב חטאת, משום שהמים מנקים את הבגד והרי זה בכלל מלאכת כיבוס ואסור.

השורה בגד במים דרך לכלוך שאין דרך לנקות כך אין בזה איסור כיבוס ומותר לשרותו, לכן מותר לאדם לנגב את ידיו או גופו במגבת, או שמנגב מים מהרצפה מותר משום שאין כוונת האדם לנקות את הבגד.

אין איסור כיבוס בדבר קשה כגון רהיטים, כלים וכדומה ולכן מותר לנקות רהיטים (במטלית יבשה) או כלים בשבת. (אבל לא יעשה באופן שיש בזה משום עובדין דחול).

פיטמת גומי של בקבוק תינוק או מוצץ של תינוק מותר לרוחצן.

"וְהִשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדָה וְאֶת בְּעֵינֵיהֶם" (במדבר פרק כ')

שאלה: איך התורה הקדימה להשקות את העדה (אדם) קודם לבהמה והרי כתיב "ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת" ולמדים מזה שהבהמה קודמת לאדם?

תשובה: ראה באור החיים ששאל זאת ותירץ מדובר שם ישראל היו בסכנה לכן הם קודמים לבהמה. וכן במקום צער. ובתורה תמימה תירץ דאין אדם שותה אלא לצמאון לכן הוא קודם. ופסק בהלכה ברורה (סימן קסז הלכה כג) שלענין שתיה האדם קודם לבהמה.

"וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ עֲרֹף וְשִׂים אוֹתוֹ עַל יָסְדְּךָ"

וְלִיָּהּ כָּל הַנְּשֹׁרִים וְרֹאֵה אוֹתוֹ וְוָוִי" (במדבר פרק כא')

כתב אבי עזרי (על האבן עזרא) כי לא נרפא הנגע מבלי משים המנוגע על ליבו השגחת הבורא עליו, ואין ביד אדם לרפאות אותו מבלי השגחתו. ועוד כתב שידוע מספרי המחקרים מי שנשכו נחש והביט אחר כך אל צורת הנחושת היא סכנה עצומה עד למות לכן שם הנביא צורת הנחושת היפך הטבע, להאמין שיש ביד ה' יתברך להפוך הטבע. ובשו"ע (סימן רל סעיף ד) כתב דהנכנס להקיז דם אומר שיהא עסק זה לרפואה כי רופא חנם אתה. ובמשנה ברורה כתב דכך הוא בשאר רפואות ותרופות.

ועיין בשו"ת צ"ץ אליעזר (סוף ח"ה ברמת רחל סימן א וכ) שצריך החולה ליתן את כל מבטחו בהשם יתברך בלבד ולא ברופא אלא שהאדם זוכה לזה על ידי זה שיעשה רפואה על פי טבע העולם.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לרפואת מרים נסימי בת זליכה מנב"ת

"מכל מלמד" השכלתי..."

למה ש"לח הקב"ה דוקא זחשי"ם? עם ישראל דיבר לשון הרע על "הלחם הקלוקל" - המן, ומדוע לא לקח בצרעת כמו מרים? אלא, שמרים דברה על משה, שנאמר: "וַתִּדְבֹר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה" (במדבר, י"ב, א') - ולקחה בצרעת, שכן דיברה על בשר ודם, ולכן נענשה בצרעת שהיא מחלה הבאה על הגוף, ל"ע. לעומת זאת העם מדבר על א-לקים ומשה, שנאמר: "וַיִּדְבֹר הָעָם, בְּאַלְקִים וּבְמִשְׁחָה" - לכן לוקח בנחשים המכשישים את האדם על ידי הארס שנבלע בדם - הוא הנפש ובוה מורעל הדם ומביא את האדם למיתה, ל"ע.

ועוד יש לאמר, שלקו בנחשים כיוון שלא למדו מהנחש הראשון שדיבר על הקב"ה: "כי יודע אלקים... והייתם כאלקים" ונענש הנחש על זאת. היה להם ללמוד מן הנחש ולא לדבר ח"ו על הקב"ה.

עוד יש לאמר, במה חטאו העם? שדיברו על ה-'מן' ודימו אותו ל-'לחם קלוקל', שכן כבר 40 שנה הם במדבר וכל שהם רואים זה המן היורד בכל יום, במילים אחרות הם טענו: 'נמאס לנו לראות את אותו אוכל כל הזמן'. בא הקב"ה והזכיר להם את עונש הנחש הראשון. עונשו היה: "וְעָפַר תֵּאֱכַל כָּל-גִּמְי תִיָּיֵךְ" כל מה שתאכל ותשים בפה, יהיה לו טעם של עפר, כל האוכל - אותו דבר.

אִתֵּיּוֹת פִּרְיָהּ מִרְמֹזוֹת עַל שִׁכּוּשֵׁיהָ סִיגִים שִׁכּוּ מִצִּוּוֹת:

האחד: סוג מצוות שהשכל מחייב אותם וניתן למצוא סיבה וטעם לחוק ולהסבירו במילים פשוטות **בפה** - זו מרמזת אות פ' של המילה פרה.

השני: סוג מצוות קצת יותר מורכב וצריך **ראש** = **שכל**, קצת יותר חריף על מנת להבינם. זה רמוז באות ר' של המילה פרה. (ר=ראש).

השלישי: סוג מצוות שרק הקב"ה יודע פתרונם וטעמיהם. זה רמוז באות ה' של המילה פרה. (ה' = הקב"ה).

רפואה אלטרנטיבית

טיפול נגד נשירת שיער

בדרך כלל יש הרבה אנשים שסובלים מנשירת שערות ראשיהם. זה בא לאדם בגלל חוסר תזונה מאוזנת, ולפיכך האדם זקוק לתזונה טובה ועשירה בוויטמינים כדי לחזק את כל גוף האדם.

א. צריך האדם לאכול פירות וירקות טריים ונבטי חיטה, או יקח חיטה ויִשְׁרָה אותה ויאכל בכל יום כוס אחד חיטה שרויה, ויאכל דברים מתוקים ושמן כגון תמרים ושקדים ואגוזים וצימוקים ותאנים ושומשומין ותפוחי עץ וחבושים ופרי האתרוג ותפוזים ואשכוליות.

ב. לחיזוק שערות הראש, יקח עלים של הדס, יכתוש אותם, וישרה אותם במים 24 שעות.

מהתמצית ימרח שערות הראש, וישאיר כל הלילה. יחבוש את ראשו בחתיכת בד, ולמחרת ישטוף הראש. יחזור על הטיפול מספר ימים.

חגיגת בר המצווה

סיפורי מתחיל לפני 30 שנה. יש לי אח תאום. גדלנו בבית די אמיד אך למרות המצב הכלכלי המשופר חיינו בצניעות. אבי הוא יליד ארה"ב. כחודשיים לפני מסיבת בר המצווה שלנו נסענו לטיול (שבועיים וחצי) לארה"ב. באחד הימים אבי תכנן לפגוש חבר ילדות, איתו הוא למד בבחרות בביה"ס, ואשר שימש אז כרב הקהילה. הגענו לבית הרב. לאכזבתנו הרב התנצל ואמר שעליו לעזוב כדי לטפל בדחפיות בנושא שהוא פיקוח נפש. "במה העניין?" שאלנו. הסביר שיש זוג עולים מברית המועצות שלא זכו בפרי בטן במשך 10 שנים, לבסוף נולד להם בן. לפני שבועיים התגלה גידול ממאיר בגופו. הרופאים לא נותנים לו סיכויים רבים להירפא. ההורים בייאושם פנו ליעוץ פרטי ושם נאמר להם כי ניתן להציל את בנם ע"י טיפול חדשני ויקר שעלותו 20,000 דולר. ההורים "חלבו" כל דולר שיקלו והגיעו רק ל- 10,000 דולר. הרב הסביר שהוא חייב לצאת כעת כדי לגייס את ה- 10,000 דולרים החסרים והוא חייב לעשות זאת תוך יום יומיים כי חייבים להתחיל בטיפול מיידית. הרב התנצל ויצא. יצאנו איתו. במעלית שאלתי את אבי: "אולי אנחנו נתרם את הכסף לניתוח ונציל את התינוק?". "הוצאנו על הטיול הזה הרבה כסף ובעוד כחודשיים נחוג את מסיבת בר המצווה שלכם ואיני חושב שאוכל לשלם סכום כזה", השיב אבי. "ואם אוותר על חגיגת בר המצווה שלי ואחוג בבית?", שאלתי. אבי הביט בי ואמר: "אתה מבין מה משמעות הדבר?" השבתי לו: "כן, בהחלט, אני מוותר על החגיגה כדי להציל את התינוק הזה". "אתה צריך לשאול את אחיך, איך יכול לוותר בשמו?" אמר אבי. ניגשתי לאחי, הסתודדתי איתו ותוך פחות מדקה קיבלתי את הסכמתו (ללא כל היסוס, הסיפור מאד נגע לליבו). ניגשנו שנינו לאבא והודענו לו שאנו מוותרים על חגיגת בר המצווה שלנו ומבקשים שיתרם את הכסף להצלת הילד החולה. הרב כבר היה קרוב למונית. אבי קרא לו והודיע לו שהוא אינו צריך לנסוע לשום מקום היות והוא יתרם את הסכום החסר, 10,000 דולר (וסיפר לו אודות ההחלטה המשותפת של אחי ושלי). הרב התרגש מאד. חזרנו למשרד וישבנו שם שעה ארוכה. בסוף הפגישה אבי העביר המחאה לידי הרב.

חזרנו הביתה, לא מתחרטים אפילו לרגע על ההחלטה. מועד מסיבת בר המצווה שלנו הגיע. את האוכל בישלנו בבית, ערכנו שולחנות בחצר ביתנו. הייתה זו סעודת "בר-מצווה" שמחה מאד... גם למדנו שבתקציב ממש פשוט ניתן לערוך שמחה מכובדת וכי אנשים מעריכים ואוהבים אוכל ביתי. באמצע בר המצווה הגיע בהפתעה הרב, חברו של אבא מניו-יורק. לאחר קבלת הפנים המרגשת הוא ניגש לשולחן הכבוד וביקש לדבר. הוא הציג את עצמו ולאחר מכן סיפר לנוכחים מדוע חגיגת בר המצווה הזו מתנהלת בבית ולא באולם כמקובל. הוא תיאר כיצד ראה אותנו מסתודדים ואיך ההחלטה האמיצה הגיעה מצידינו ללא לחץ מצד ההורים. הוא הוסיף שיש ארגון בארה"ב העוסק במעשים טובים ובכל שנה הארגון בוחר באירוע שהוא מבחינתו "המעשה הטוב של השנה". הרב קרע את המעטפה שבידו, הוציא מתוכה תעודה גדולה ממוסגרת עם כיתוב אנגלי המכריז על אחי ועלי כ"עושי המעשה הטוב של השנה". קיבלנו הרבה מתנות אך זו הייתה המתנה היקרה מכולן. אך המתנה הגדולה ביותר הייתה כשהרב הכריז שהטיפול הצליח וכי הילד מבריא. דבריו גרמו להתרגשות גדולה בקהל.

לפני 8 שנים ערכתי בר מצווה לבני הבכור. אבי שכבר היה די מבוגר ישב במזרח וכולנו העלינו זכרונות מחגיגת בר המצווה המיוחדת שנערכה לנו. לפתע נכנס לאולם רב מבוגר.

מייד זיהינו אותו כידיד של אבא מניו-יורק. ליווה אותו איש צעיר שנראה כנכד שלו. הרב ניגש לשולחן הכבוד, חיבק את אבי ואח"כ אמר לי: "הבאתי לך מנתה גדולה יותר מכפי שהבאתי לך במסיבת בר המצווה שלך". לא הבנתי את כוונתו, הוא נטל את המקרופון וביקש לספר לנוכחים סיפור: "לפני 30 שנה אתה ואחיך ויתרתם על מסיבת "בר-מצווה" מפוארת לטובת ילד חולה. בחגיגת בר המצווה הבאתי לכם כמתנה תעודה על המעשה הטוב שעשיתם. כעת במסיבת בר המצווה של בןך החלטתי להביא את המעשה עצמו, הנה הוא". הרב הציג את האיש שעמד לצידו ואמר: "הנה התינוק שהצלתם ע"י אותו וויתור, כבר זמן רב שהוא מבקש להודות לכם על חלקכם בהצלתו, והחלטתי שמסיבת בר המצווה של בןך תהיה הזמן הטוב ביותר לעשות זאת". איני יכול לתאר מה קרה שם.

אחי ואני כבינו כמו ילדים קטנים. גם אבי המאופק, שמעולם לא ראינו בוכה, רעד מבכי ואיתנו רבים מהנוכחים. לא פשוט היה לראות את התינוק החולה שהיה רק בדמיון, עומד מולנו כאיש צעיר ונשוי, אב ל- 2 ילדים. פתאום הבנו את משמעות המעשה, להציל עולם ומלואו ובעצם הצלת איש אחד הביאה להצלת כל המשפחות שיקימו ילדיו וצאצאיו עד סוף כל הדורות. (דוד אורון)

”זאת התורה אדם כי ימות באוהל” (חקת יט-ד)

דברי חז"ל אלה מהווים לדעת החפץ חיים על התורה עצה טובה לניצול הזמן ללימוד תורה ובדרך משל המשיל זאת לסוחר גדול שהיה טרוד במסחרו מבוקר ועד ערב. מרוב טרדותיו לא היה לאיש זמן להתפלל בציבור וכמו כן לא נותר לו הרבה זמן במשך היום והלילה לקביעת עתים לתורה.

חלפו השנים ושיער לבן החל מבצבץ בזקנו. כוחותיו נדלדלו, והוא החל לחוש כי קיצו קרב ובא ולא רחוק היום בו יצטרך ליתן דין וחשבון על מעשיו לפני מלך המלכים. אי לכך החליט כי עליו להכין צידה לדרך, ולצורך זה עליו לשנות את סדר יומו. מאותו יום ואילך הלך בכל יום לבית הכנסת לתפילת שחרית בציבור, אחר התפילה נשאר במשך שתיים בבית המדרש כדי ללמוד ואחר כך הלך לחנותו.

כאשר הגיע לחנות, לאחר שהיה של כשלוש שעות בבית הכנסת ובבית המדרש, שאלה אותו אשתו בתמהון לפשר איחורו והוסיפה ואמרה לו: "הלא ידעת כי בשעות אלו החנות הומה וסוחרים הממהרים לדרכם, ומה לך כי התמהמת מלבוא?!" התחמק הבעל מלהשיב לה רק זאת אמר לה שהיה טרוד בענין חשוב מאד ונאלץ היה להתעכב.

וכך במשך כמה ימים היה מאחר מלבוא לבית המסחר ובכל פעם התחמק מלספר לאשתו היכן היה. בוקר אחד פקעה סבלנותה של האשה וכאשר ראתה ששוב הוא משתהה מלבוא לחנות, יצאה לדרך כדי לחפש אחריו ולברר פעם אחת ולתמיד להיכן הוא נעלם בכל בוקר.

מה רבה היתה תמיהתה וכמה גדול היה קצפה כאשר נתברר לה שבעלה נמנה בשעות אלו עם חובשי בית המדרש. היא מיהרה לשים פניה לעבר בית המדרש, ואכן ראתה במו עיניה את בעלה יושב רכון על הספרים והוגה בתורה. מיד הרימה קול גדול ואמרה: "מה אתך? האם יצאת מדעתך?!" הלא החנות מלאה קונים ואתה יושב כאן ולומד?!" לא איכפת לי ההפסד שהנך גורם לנו, אבל כלום אפשר לגרש לקוחות קבועים מהחנות בשעה שמכל עבר ישנם סוחרים המתחרים בנו?!" ענה בעלה ואמר לה: "שמעני נא רעייתי ועני לי מה היית עושה אילו בוקר אחד היה בא מלאך המוות ואומר לך שהגיע זמני להפטר מן העולם. כלום היית יכולה לומר לו שאין לך פנאי לכך, הואיל והחנות מלאה קונים? בוודאי לא היית יכולה לומר זאת. אם כן מהיום ואילך חשבי בכל בוקר בשעות שאני נעדר מהחנות, כאילו נלקחתי על ידי מלאך המוות ומה איכפת לך שאחרי שעה או שתיים אקום לתחיה ואבוא לעזור לך בחנות".

רעיון זה כלול במאמר "אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית את עצמו עליהם". על האדם לחשוב כאילו הוא מת, ואי יתבטלו מאליהם כל התירוצים המעכבים אותו מללמוד.